

cbc-rapportering@skatteverket.se

Riktlinje för Skatteverkets tillåtna användning av information i land-för-land-rapport i beskattningsverksamheten

cbc-rapportering@skatteverket.se

Innehållsförteckning

1	Tillåten användning.....	3
2	Otillåten användning	4
3	Sekretessfrågor.....	4
4	Gällande rätt	5
4.1	Internationella regelverk.....	5
4.2	Svensk lagstiftning.....	5

Version

1.0 Publicerad inför utbytet, 2018-05-17

1 Riktlinje för tillåten användning av information i land-för-land-rapport i beskattningsverksamheten

Med anledning av OECD:s BEPS Action 13 har en ny skyldighet att lämna uppgifter, så kallat land-för-land-rapport, införts i 33 a kap. SFL. Dessutom har riksdagen beslutat om en ny lag om utbyte av land-för-land-rapporter (SFS 2017:182). Lagen innebär att Skatteverket har tillgång till information om verksamheter som bedrivs i Sverige och andra länder av stora multinationella koncerner. Bestämmelserna om vad en land-för-land-rapport får användas till har kommit till för att säkerställa att rapporterna används enligt OECD:s riktlinjer och det EU angett i DAC4.

Syftet med följande riktlinje är att informera om hur Skatteverket använder innehåll i en land-för-land-rapport för att göra urval och starta en utredning om företag. Detta framgår av förarbeten (prop. 2016/17:47 s. 64), och är i linje med både OECD:s och EU:s regelverk.

Riktlinjen omfattar inte användning för analys från ekonomisk eller statistiksynvinkel.

2 Tillåten användning

Informationen i land-för-land-rapporter får användas för att analysera risker som påverkar internprissättningsområdet och andra risker för urholkning av skattebas och förflyttning av vinster. Detta innebär att Skatteverket får använda innehållet i land-för-land-rapporterna både för att

1. analysera risker på en övergripande nivå, och
2. för att använda dem för urval.

Skatteverket får alltså identifiera företag som ska bli föremål för en kontroll av något slag utifrån information i en land-för-land-rapport. Det ska röra sig om risker som rör den svenska skattebasen.

Om ett företag ska utredas på grund av en skatterisk, får innehållet i land-för-land-rapporten också användas för att till exempel ställa frågor till företaget. När en medarbetare på Skatteverket kontrollerar ett företag, behöver denne ta del av innehållet i land-för-land-rapporten om kontrollen avser en internationell bolagsskattefråga eller annan skatterisk relaterad till urholkning av skattebasen eller vinstförflyttning.

Urholkning av skattebas och förflyttning av vinster kan bero på andra skatterisker som inte direkt omnämns inom ramen för BEPS-projektet. Sådana skatterisker får också identifieras med stöd av innehållet i en land-för-land-rapport.

cbc-rapportering@skatteverket.se

3 Otillåten användning

Skatteverket fattar inte beslut om att ändra ett företags beskattning enbart med stöd av uppgifterna i en land-för-land-rapport. Myndigheten fattar inte heller beslut i registreringsfrågor eller andra frågor enbart med stöd av sådana uppgifter. Beslut ska vara självbärande utan uppgifterna i en land-för-land-rapport.¹

Informationen i en land-för-land-rapport utgör alltså inte i sig tillräcklig bevisning för att internprissättning är fel eller inte. Därför kan inte enbart information från land-för-landrapportering ligga till grund för ett beslut om att korrigera ett företags internprissättning.²

Ändringar i företags beskattning som sker enbart med stöd av land-för-land-rapport, i strid med denna policy, måste efterges.

4 Sekretessfrågor

En land-för-land-rapport omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 och 5 §§ SFL. Detta framgår även av förarbeten (prop. 2016/17:47 s.63). All land-för-land-rapporteringsdata som Skatteverket får från annat land via utbyte, täcks av de sekretessbestämmelser som följer av det underliggande avtalet för utbyte.

Eftersom en land-för-land-rapport ligger till grund för en riskanalys av ett företag, så bör den granskande medarbetaren ta del av rapporten redan under förgranskningsstadiet. Detta sker som ett led i Skatteverkets planering av sin kontrollverksamhet. Det är också nödvändigt för att kvalitetssäkra uppgifterna så att återkoppling kan ske om felaktiga uppgifter har utbytt genom informationsutbytet.

Land-för-land-rapporter ska inte användas i sin helhet när en kontroll har påbörjats. Det beror på att uppgifterna i rapporten inte är avsedda att ligga till grund för något beskattningsbeslut. Dessutom innehåller en land-för-land-rapport uppgifter som inte endast avser den eller de juridiska enheter som blir föremål för kontrollen. .

Om Skatteverket kontrollerar ett företag på grund av uppgifter i ett annat företags land-för-land-rapport, får företaget som utreds upplysas om att det har kommit in en sådan rapport. Uppgiften omfattas av partsinsyn för det företag som Skatteverket kontrollerar (det vill säga parten i ärendet). Det är inte med hänsyn till allmänt eller enskilt intresse av synnerlig vikt att förekomsten av en land-för-land-rapport hålls hemlig (se 10 kap. 3 § OSL).

Då det finns uppgifter i land-för-land-rapporten som behöver omfattas av utredningen ska dessa uppgifter användas i ärendet, till exempel genom att uppgifterna används i frågor till det aktuella företaget. Därför är det viktigt att alla uppgifter som används faktiskt kan ha betydelse för utredningen. I detta fall är viktigt att det granskade företaget får ta del av

¹ Se paragraf 59 i BEPS Action 13, ”Transfer Pricing Documentation and Country-by-Country Reporting, Action 13 - 2015 Final Report”.

² Se paragraf 25 i BEPS Action 13, ”Transfer Pricing Documentation and Country-by-Country Reporting, Action 13 - 2015 Final Report”.

cbc-rapportering@skatteverket.se

uppgifter som kan ha betydelse för utredningens resultat. Det väger tyngre än att företaget som står bakom land-för-land-rapporten inte vill att uppgifterna röjs..

5 Gällande rätt

5.1 Internationella regelverk

Innehållet i en land-för-land-rapport bör utgöra en del av underlaget för att avgöra vilka företag som ska utredas. Skattemyndigheter får inte använda informationen i en land-för-land-rapport för att ompröva ett företags beskattning.

Det syftet framgår av kapitel fem i OECD:s riktlinjer för internprissättning. Där står det också att informationen i en land-för-land-rapport inte får användas som underlag för beslut istället för en fullständig internprissättningsanalys (omfattande både funktions- och jämförbarhetsanalys) enligt gällande riktlinjer.³

Inom EU ska medlemsländerna utbyta information om land-för-land-rapporter enligt direktivet (2011/16/EU) och ändringsdirektiv (2016/881/EU, [cit DAC 4]) om administrativt samarbete på beskattningsområdet. DAC4 bygger på OECD:s riktlinjer och säkerställer att alla medlemsstater inför krav på land-för-land-rapportering. Även DAC4 innehåller en bestämmelse om vad land-för-land-rapporter ska användas till (artikel 17 punkten 6). Informationen får användas för att

- analysera och identifiera risker kopplade till internprissättning
- analysera och identifiera andra risker för urholkning av skattebasen och vinstförflyttning
- stödja en identifiering av koncerner som inte följer gällande skatteregler.

5.2 Svensk lagstiftning

Uppgifter i land-för-land-rapporter får användas till följande enligt 7 § lagen (2017:) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet:

1. Övergripande analys av risker på internprissättningsområdet och andra risker för urholkning av skattebasen och flyttning av vinster – det inkluderar bedömning av risken för att någon enhet i en multinationell koncern inte följer gällande internprissättningsregler.
2. Ekonomisk och statistisk analys.

Resultatet av en näringsverksamhet får inte justeras enligt 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229) enbart på grund av innehållet i en land-för-land-rapport. I skatteförfarandelagen har en hänvisning till denna bestämmelse tagits in i 33 a kap. 9 § för att tydliggöra att det även gäller för land-för-land-rapporter som har lämnats in till Skatteverket enligt det kapitlet.

³ Se kapitel V punkterna 25 och 59.